

ვატიკანის მზაკვრული გეგმა

პაპ ბენედიქტე XVI –ის ორი წლის წინ გამოქვეყნებული დოკუმენტი დღევანდელი გადასახედიდან სრულიად ააშკარავებს ვატიკანის მზაკვრულ განზრახვას, – მიაღწიოს პაპის პრიმატის აღიარებას მართლმადიდებელი ეკლესიების მხრიდან. ამ მიზნით ვატიკანმა მისთვის დამახასიათებელი მზაკვრული გზა აირჩია: ჯერ ცდილობს, რომ მიღებულ იქნას დოკუმენტი „პაპის პრიმატის თაობაზე ერთიან ეკლესიაში პირველ ათასწლეულში“, და შემდეგ პირველი ათასწლეულიდან გადმოინაცვლოს მეორე ათასწლეულში. ამ მზაკვრობაში ორმაგი სიცრუე დევს:

1. პაპის პრიმატი პირველ ათასწლეულშიც სრულიად უსაფუძვლო, არაეკლესიოლოგიური და არასახარებისეულია (იხ. ჩვენი საიტი, რუბრიკა „წერილები“, სტატია „პაპის მორიგი უნიატური სიცრუე“);
2. დღევანდელ რომის ეკლესიას არაფერი აქვს საერთო პირველი ათასწლეულის ერთიან ეკლესიასთან. მეტიც, ამ ერთიანი ეკლესიის მიერ იგი ანათემასაა გადაცემული, რომელიც დღემდე ძალაშია.

ანათემა ოფიციალურად გამოცხადდა 1054 წელს კონსტანტინოპოლის ეკლესიის ინიციატივით, იგი დროთა განმავლობაში ყველა ადგილობრივმა ეკლესიამ გაიზიარა, და მის მოსახსნელად არ არის საკმარისი ცალკეული მოსყიდული პატრიარქის (ათინაგორა) ინიციატივა. ანათემის გასაუქმებლად აუცილებელია რომის ეკლესიის მიერ თავისი მწვალებლობების აღიარება, უკუგდება და კვლავ დედა ეკლესიაში დაბრუნება. ყველა სხვა მცდელობა იქნება არამართებული, არაკანონიკური, არაეკლესიოლოგიური, არამედ – ავაზაკური.

საინტერესოა ხსენებული ორი წლის გამოქვეყნებული დოკუმენტი, რომელიც ყველა ზემოხსენებულ სიცრუეს შეიცავს. ოგვყავს დასახელებული დოკუმენტი, რომლის შემდეგაც გავაკეთებთ ჩვენს კომენტარს.

* * *

snbc.com საინფორმაციო სამსახურები
განახლებულია 9:52, 10 ივლისი, 2007.

ლორენზაგო დი კადორე, იტალია – პაპმა ბენედიქტე XVI ხელახლა დაადასტურა რომის კათოლიკური ეკლესიის უნივერსალური პრიმატი, მოიწონა რა სამშაბათს გამოქვეყნებული დოკუმენტი, რომელშიც ნათქვამია, რომ ორთოდოქსული (მართლმადიდებლური – მთარგმნ.) ეკლესიები არასრულყოფილნი არიან და რომ, სხვა ქრისტიანული დენომინაციები არ წარმოადგენენ ჭეშმარიტ ეკლესიებს.

ბენედიქტემ მოიწონა მისი სამრევლოს მიერ სარწმუნოებრივი დოქტრინის შესახებ გამოქვეყნებული დოკუმენტი, სადაც ახლიდანაა ჩამოყალიბებული ეკლესიის სწავლება სხვა ქრისტიანებთან მიმართებაში. ამ კვირაში ეს უკვე მეორედ გააკეთა რომის პაპმა, – ვატიკანის მეორე კრების გადაწყვეტილებების (მისი გაგებით) მცდარი ინტერპრეტაციების კორექტირება. საუბარია 1962-65 წელს მოწვეულ კრებებზე, რომლებმაც მოახდინეს ეკლესიის მოდერნიზაცია.

შაბათს ბენედიქტემ ვატიკანის მეორე კრების კიდევ ერთი ძირითადი ასპექტი შეასწორა – აღადგინა ძველი ლათინური მესა. ტრადიციონალი კათოლიკეები ამ ცვლილებას სიხარულით შეხვდნენ, მაგრამ უფრო ლიბერალებმა ეს მოვლენა

შეაფასეს, როგორც ვატიკანის მეორე კრების გადაწყვეტილებების განხორციელებისაგან თავის შეკავება.

ბენედიქტე, რომელიც ესწრებოდა ამ კრებას, როგორც ახალგაზრდა თეოლოგი, დიდი ხნის მანძილზე ასაჩივრებდა ლიბერალთა მხრიდან კრების გადაწყვეტილებათა მცდარ ინტერპრეტაციებს. აცხადებდა რა, რომ ეს წარსულის გადმონაშთი კი არა, არამედ უფრო საეკლესიო ტრადიციის განახლება იყო.

ახლახანს გამოცემულ დოკუმენტში, რომელიც 5 კითხვისა და პასუხებისაგან შედგება, ვატიკანი ცდილობს წერილობით ჩამოაყალიბოს ვატიკანის მეორე კრების ეკუმენური განზრახვა. მასში წერია, რომ ზოგიერთი თანამედროვე თეოლოგიური ინტერპრეტაციები გახლდათ “მცდარი და ორაზროვანი”, რამაც გამოიწვია დაბნეულობა და ეჭვი.

დოკუმენტში განმეორებულია 2000 წელს პაპის მიერ გაკეთებული განცხადებიდან ძირითადი ადგილები. ეს განცხადება პაპმა, „Dominus Iesus“, კონგრეგაციის პრეფექტად ყოფნის დროს გააკეთა, რამაც პროტესტანტებსა და სხვა ქრისტიანულ დენომინაციებს შორის კრიტიკის ქარცეცხლი გამოიწვია. ამ დოკუმენტში ნათქვამი იყო, რომ ზემოთ ჩამოთვლილი დენომინაციები არ წარმოადგენდნენ ჭეშმარიტ ეკლესიებს, არამედ მხოლოდ საეკლესიო სექტებს და ამდენად არც “მაცხოვრებელი საშუალებები” არ გააჩნდათ მათ.

როდესაც პაპი შეგებულებით იმყოფებოდა აქ, იტალიაში, დოლომიტის მთებში, ვატიკანმა გამოქვეყნა ახალი დოკუმენტი თანმხლები კომენტარით, სადაც კვლავ დაადასტურა თავისი პოზიცია.

“ქრისტემ, აქ, დედამიწაზე დააარსა მხოლოდ ერთი ეკლესია—ეკითხულობთ დოკუმენტში, - სხვა რელიგიური ჯგუფები არ შეიძლება წოდებულ იქნენ ეკლესიებად, ამ (სიტყვის წმინდა გაგებით), - ვინაიდან მათ არ გააჩნიათ სამოციქულო მემკვიდრეობა – შესაძლებლობა, რომ ეპისკოპოსები მიემსგავსნონ ქრისტეს ნამდვილ მოციქულებს.

“კათოლიკური სარწმუნოების ჭეშმარიტება”.

რომში ანგლიკანური ცენტრის წარმომადგენელმა სარა მაკვეინმა განაცხადა, რომ ამ დოკუმენტში არაფერი იყო ახალი. ”არ ვიცი, ამჯერად რა წარმოადგენდა მის მოტივაციას“, – თქვა მან – ”მაგრამ ყოველთვის მნიშვნელოვანია, მივუთითოთ რომ ეს გახლავთ ოფიციალური პოზიცია და რომ ამის მიუხედავად არსებობს უზარმაზარი მეგობრობა და კეთილი დამოკიდებულება, ასევე ყველა დონეზე ტარდება ერთობლივი ღვთისმსახურებები ანგლიკანებსა და კათოლიკეებს, თუნდაც სხვა რელიგიის წარმომადგენელ ჯგუფებსა და კათოლიკეებს შორის.”

დოკუმენტში ნათქვამია, რომ მართლმადიდებლური (ორთოდოქსული) ეკლესიები ნამდვილად წარმოადგენენ “ეკლესიებს”, რადგან მათ გააჩნიათ სამოციქულო მემკვიდრეობა და ასევე შეიცავენ “განწმენდისა და ჭეშმარიტების მრავალ ელემენტს.” თუმცა, ისინი არ არიან სრულყოფილნი, ვინაიდან არ სცნობენ პაპის პრიმატს – ეს გახლავთ ზადი ანუ “ჭრილობა”, რაც მათ აყენებს ზიანს.

“ცხადია, ეს სრულიად შეუთავსებელია პაპის პრიმატის დოქტრინასთან, რაც, კათოლიკური მრწამსის მიხედვით, წარმოადგენს ცალკეული ეკლესიების არსებობის შიდა კონსტიტუციურ პრინციპს” – ნათქვამია კომენტარში.

დოკუმენტის ამ უხეში ტონის მიუხედავად, მასში ხაზგასმითაა აღნიშნული ბენედიქტეს მზადყოფნა ეკუმენური დიალოგისთვის. “თუმცა დიალოგი რომ იყოს ნამდვილად კონსტრუქციული, იგი უნდა ხასიათდებოდეს არა მხოლოდ მონაწილეთა ორმხრივი გულწრფელობით, არამედ კათოლიკური სარწმუნოების მიმართ ერთგულებით, - ვკითხულობთ კომენტარში, - და ასევე ეკუმენური ვალდებულების დაცვითაც.

დოკუმენტი, რომელსაც ხელს აწერს კონგრეგაციის პრეფექტი, ამერიკის შეერთებული შტატების კარდინალი ვილიამ ლევადა, მოწონებულ იქნა ბენედიქტეს მიერ 29 ივნისს, - წმინდა პეტრესა და პავლეს ხსენების დღეს, - რომელიც გახლავთ ერთერთი უდიდესი ეკუმენური დღესასწაული.

* * *

მწვალბეული პაპი თავისი პირით ადასტურებს იმ ჭეშმარიტებას, რომ მაცხოვარმა მხოლოდ ერთი ჭეშმარიტი ეკლესია დააფუძნა დედამიწაზე, და რომ მოციქულებრივი მემკვიდრეობითობა აუცილებელია ეკლესიისათვის. მაგრამ ღვთაებრივ მადლს მოკლებული, მწვალბეული სიცრუით მეტყველი სული ვერ და არ აღიარებს, რომ სწორედ ეს მოციქულებრივი მემკვიდრეობითობა დაკარგა რომის ეკლესიამ, როდესაც შეცვალა მოციქულებრივი სწავლება, შეცვალა და დაამახინჯა სახარებისეული დოგმატი სულიწმიდის გამომავლობის შესახებ და მიიღო მწვალბეული დოგმატი ე.წ. „ფილუოკვე“, რომელსაც შემდგომ სხვა მრავალი მწვალბეული და მცდარი სწავლება მიუმატა (მაგ. პაპის უცდომელობის დოგმატი“).

კიდევ ერთ მომენტზე უნდა გავამახვილოთ ყურადღება, – შეხედეთ იეზუიტურ მზაკვრულ ხერხ, რომლითაც პიპისტები ჩვენს ქვეყანაში მოქმედებენ: თავიანთი აგრესიული და მზაკვრული პროზელიტიზმის შესანიღბად, მართლმადიდებელთა საცდუნებლად და გადასაბირებლად, ისინი მართლმადიდებლებს გვეუბნებიან, რომ ჩვენ ერთნი ვართ, რომ ჩვენს შორის განსხვავება არ არის. მაგრამ პაპმა ბენედიქტე XVI –მ ამ ტყულის მოკლე ფეხები თავადვე გამოავლინა, როდესაც თქვა, რომ რომაულ-კათოლიკური ეკლესია (რომელსაც არაფერი აქვს საერთო ჭეშმარიტ კათოლიკე (საყოველთაო, მართლმადიდებელ) ეკლესიასთან და არის თვითმარქვია ცრუ საკრებულო) არის სრულყოფილი, ხოლო მართლმადიდებლური ეკლესია – არასრულყოფილია. მაშ როგორღა ვართ ერთნი? შეიძლება ყველა ნაბიჯზე ტყუილი და სიცრუე?